

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 30. augusta 2013 — Walter Jubin/easyJet Airline Co. Ltd

(Vec C-475/13)

(2013/C 359/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Walter Jubin*Žalovaný:* easyJet Airline Co. Ltd**Prejudiciálne otázky**

1. Možno náhradu upravenú v článku 7 nariadenia ⁽¹⁾ odpočítať od náhrady poskytnutej vnútroštátnym právom, ktorej cieľom je nahradiť dodatočne vzniknuté cestovné náklady z dôvodu zrušenia rezervovaného letu, pokiaľ si letecký dopravca splnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 8 ods. 1 nariadenia?
2. Za predpokladu, že je odpočítanie možné: vzťahuje sa odpočítanie aj na náklady na náhradnú dopravu do cieľového miesta letu?
3. Pokiaľ je odpočítanie možné: môže ho letecký dopravca uplatniť kedykoľvek alebo to závisí od toho, do akej miery odpočítanie povoľuje vnútroštátne právo alebo či ho súd považuje za primerané?
4. Pokiaľ je rozhodujúce vnútroštátne právo alebo súd má prijať diskrečné rozhodnutie: má náhrada vyplatená podľa

článku 7 nariadenia kompenzovať len nepohodlie a stratu času vzniknutú cestujúcim v dôsledku zrušenia letu alebo sa majú kompenzovať aj majetkové škody?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 30. augusta 2013 — Heidemarie Retzlaff/easyJet Airline Co. Ltd

(Vec C-476/13)

(2013/C 359/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Heidemarie Retzlaff*Žalovaný:* easyJet Airline Co. Ltd**Prejudiciálne otázky**

1. Možno náhradu upravenú v článku 7 nariadenia ⁽¹⁾ odpočítať od náhrady poskytnutej vnútroštátnym právom, ktorej cieľom je nahradiť dodatočne vzniknuté cestovné náklady z dôvodu zrušenia rezervovaného letu, pokiaľ si letecký dopravca splnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 8 ods. 1 a článku 9 ods. 1 nariadenia?

2. Za predpokladu, že je odpočítanie možné: vzťahuje sa aj na náklady na náhradnú dopravu do cieľového miesta letu?
3. Pokiaľ je odpočítanie možné: môže ho letecký dopravca uplatniť kedykoľvek alebo to závisí od toho, do akej miery odpočítanie povoľuje vnútroštátne právo alebo či ho súd považuje za primerané?
4. Pokiaľ je rozhodujúce vnútroštátne právo alebo súd má prijať diskrečné rozhodnutie: má náhrada vyplatená podľa článku 7 nariadenia kompenzovať len nepohodlie a stratu času vzniknutú v dôsledku zrušenia letu alebo sa majú kompenzovať aj majetkové škody?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Žaloba podaná 20. septembra 2013 — Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-507/13)

(2013/C 359/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, splnomocnení zástupcovia, a K. Beal, QC)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- zrušiť článok 94 ods. 1 písm. g), článok 94 ods. 2 a/alebo článok 162 ods. 1 a 3 smernice CRD IV (¹),
- zrušiť článok 450 ods. 1 písm. d), i) a/alebo j) a/alebo článok 521 ods. 2 nariadenia CR (²),
- zaviazť Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Spojené kráľovstvo (UK) sa domáha zrušenia určitého počtu ustanovení niektorých legislatívnych aktov Európskeho parlamentu a Rady Európskej únie podľa článku 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Žaloba o zrušenie sa týka „balíka CRD IV“, ktorý nadobudol účinnosť 17. júla 2013. Tento balík sa skladá z novej smernice o dohľade nad úverovými inštitúciami, teda smernice 2013/36/EÚ, a nového nariadenia o požiadavkách na úverové inštitúcie. UK spochybňuje niektoré ustanovenia v týchto právnych aktoch, konkrétne:

- a) článok 94 ods. 1 písm. g), článok 94 ods. 2 a článok 162 ods. 1 a 3 smernice 2013/36/EÚ (smernica CRD IV), ktorá bola uverejnená v Úradnom vestníku 27. júna 2013. Podľa článku 164 smernica nadobudla účinnosť 17. júla 2013.
- b) článok 450 ods. 1 písm. d), článok 450 ods. 1 písm. i), článok 450 ods. 1 písm. j) a článok 521 ods. 2 nariadenia o požiadavkách na úverové inštitúcie, teda nariadenia (EÚ) č. 575/2013 (nariadenia CR). Nariadenie CR bolo uverejnené v Úradnom vestníku 27. júna 2013, ale nadobudlo účinnosť 28. júna 2013 podľa článku 521 ods. 1. Podľa článku 521 ods. 2 sa má uplatňovať od 1. januára 2014.

V napadnutých právnych aktoch Parlament a Rada zaviedli niekoľko opatrení týkajúcich sa pohyblivých prvkov odmeňovania, ktoré sa môžu vyplácať niektorým zamestnancom inštitúcií (teda úverových inštitúcií a investičných firiem, ako sú definované v článku 4 nariadenia CR). Konkrétne článok 94 ods. 1 písm. g) smernice CRD IV stanovuje obmedzenie týkajúce sa pohyblivej odmeny, ktorú možno vyplatiť niektorým „zamestnancom zodpovedným za podstupovanie značného rizika“. Toto obmedzenie je vo všeobecnosti známe ako „obmedzenie výšky odmien bankárov“ (cap on bankers' bonuses). Ďalej podľa článku 94 ods. 2 smernice CRD IV normotvorca EÚ uložil Európskemu orgánu pre bankovníctvo (EBA), agentúre zriadenej podľa článku 114 ZFEÚ, úlohu určovania kritérií, na základe ktorých sú „zamestnanci zodpovední za podstupovanie značného rizika“ identifikovaní v každej inštitúcii a vypracovania regulačných predpisov pre diskontné sadzby, ktoré možno uplatniť na dlhodobé variabilné odmeňovanie. Článok 450 nariadenia CR vyžaduje, aby inštitúcie po tomto vymedzení verejne sprístupnili niektoré podrobnosti týkajúce sa plátov týchto jednotlivcov.

UK tvrdí, že napadnuté ustanovenia treba zrušiť, pretože:

- a) napadnuté ustanovenia nemajú primeraný právny základ v Zmluve;
- b) napadnuté ustanovenia sú neprimerané a/alebo sa pri nich neprihliada na zásadu subsidiarity;